Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Δεκαπέντε

Η Τελική Δοκιμασία: Αφύπνιση στην Προφητική Διαμάχη της Εικόνας του Θηρίου

Jeff Pippenger
2024-09-03

Βρισκόμαστε τώρα στην περίοδο δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, και η πρώτη προφητική διαμάχη στην ιστορία του Αντβεντισμού επαναλαμβάνεται τώρα. Τον Ιούλιο του 2023, ο Μιχαήλ ο αρχάγγελος κατέβηκε για να αφυπνίσει τα νεκρά ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ, τα οποία κείτονταν σφαγμένα στην οδό εκείνης της μεγάλης πόλεως, των Σοδόμων και της Αιγύπτου. Εκεί, στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, εξάγονται από τον ύπνο του θανάτου τους διά της μεταδόσεως του Πνεύματος. Στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, το μήνυμα των τεσσάρων ανέμων προσδιορίζεται ως το μήνυμα που μετατρέπει τα νεκρά ξηρά οστά, τα οποία προσδιορίζονται ως ολόκληρος ο οίκος του Ισραήλ, σε στράτευμα του Κυρίου. Ο προφήτης Δανιήλ αντιπροσωπεύει τους δύο σφαγμένους μάρτυρες του Ιωάννη, και επίσης αντιπροσωπεύει εκείνους που βρίσκονται στην κοιλάδα των νεκρών ξηρών οστών, καθώς και τις φρόνιμες παρθένους της παραβολής.

Όταν οι Μιλλεριτές εκπλήρωσαν την παραβολή, αναγνώρισαν ότι η εμπειρία τους παριστανόταν στην παραβολή. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες θα χρειαστεί επίσης να αναγνωρίσουν ότι είχαν βρεθεί στον καιρό της αναμονής. Όπως ο Δανιήλ στο ένατο κεφάλαιο, θα χρειαστεί να αναγνωρίσουν ότι έχουν διασκορπιστεί στη χώρα των εχθρών, όπως αυτό παριστάνεται από τις επτά φορές του Λευιτικού είκοσι έξι, και επίσης να κατανοήσουν τη μυστική εικόνα των θηρίων του Ναβουχοδονόσορ.

Σε καθεμία από αυτές τις γραμμές παριστάνεται μία προφητική δοκιμασία από τον λόγο του Θεού. Οι δύο μάρτυρες, νεκροί επί της πλατείας, πληρούνται με το Πνεύμα καθώς ανασταίνονται. Τα ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ χρειάζονταν να ακούσουν ένα προφητικό μήνυμα. Ο Δανιήλ μελετούσε τα συγγράμματα του Μωυσή και του Ιερεμία όταν αφυπνίσθηκε ως προς τη διασκορπισμένη του κατάσταση. Στο δεύτερο κεφάλαιο ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι αφυπνίσθηκαν μεταφορικά στο γεγονός ότι είχαν τεθεί υπό διάταγμα θανάτου, και έπειτα το προφητικό φως, το οποίο είχε αποκρυβεί και κατόπιν αποσφραγίσθηκε, έσωσε τον Δανιήλ και τους τρεις φίλους του. Οι παρθένοι της παραβολής αφυπνίζονται από μία «κραυγή» κατά το μεσονύκτιον. Οι Μιλλερίτες αφυπνίσθηκαν όταν ο Χριστός απέσυρε το χέρι Του από τα σχήματα του χάρτη. Και στους έξι μάρτυρες, είναι ένα προφητικό μήνυμα εκείνο που αφυπνίζει τους νεκρούς ή τους κοιμωμένους. Έπειτα αυτό παράγει μία δοκιμασία, κατά την οποία δύο τάξεις φανερώνονται κατά την ολοκλήρωση της διαδικασίας της δοκιμασίας.

Βάσει αυτών των γραμμών, καθίσταται σαφές ότι, όταν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες αφυπνίζονται κατά τις έσχατες ημέρες, πρόκειται για το μήνυμα του Ιεζεκιήλ περί των τεσσάρων

ανέμων και περί της επταπλής διασποράς του Μωυσή στο Λευιτικόν είκοσι έξι. Είναι το μήνυμα της αναστάσεως, το οποίο φέρεται από τον Μιχαήλ τον αρχάγγελο. Είναι το μήνυμα του μυστικού ονείρου του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνος των θηρίων.

Αι παρθένοι δοκιμάζονται βάσει τοῦ εἰ ἔχουν ἔλαιον, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται ὡς «τὰ μηνύματα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ». Οἱ Μιλλερίται ἀφυπνίσθηκαν ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι προσδιορίζονταν ἐντός τοῦ προφητικοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπίσης ὅταν εἶδαν ὅτι τὰ αὐτὰ τεκμήρια ποὺ τοὺς εἶχαν ἀρχικῶς ὁδηγήσει νὰ προβλέψουν τὸ 1843, ἐπρόλεγαν ἐν πραγματικότητι τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1844. Βάσει αὐτῶν τῶν γραμμῶν, ἀποδεικνύεται ὅτι ὅταν οἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἀφυπνισθοῦν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, θὰ ἀφυπνισθοῦν πρὸς ἕνα προφητικὸ δοκιμαστικὸ μήνυμα τὸ ὁποῖον παράγει δύο τάξεις προσκυνητῶν.

Όλες αυτές οι γραμμές βρίσκουν την τέλεια και τελική εκπλήρωσή τους στην περίοδο της προφητικής δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται από τον σχηματισμό της εικόνας προς και της θηρίου. Η δοκιμασία αυτή ολοκληρώνεται όταν η περίοδος της χάριτος κλείσει για τις παρθένες κατά τον νόμο της Κυριακής. Επομένως, η διαδικασία δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, η οποία επανειλημμένως παριστάνεται ως δοκιμασία που φανερώνει ποιοι έχουν κατανοήσει το μήνυμα που αποσφραγίσθηκε, παριστάνεται από όλες αυτές τις προφητικές γραμμές. Στο Δανιήλ δώδεκα, οι σοφοί, οι οποίοι κατανοούν την αύξηση της γνώσεως, διέρχονται μία τριπλή διαδικασία δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται ως το να καθαρισθούν, να λευκανθούν και να δοκιμασθούν. Αυτά τα τρία βήματα είναι τα βήματα της ελέγξεως που επιφέρει το Άγιο Πνεύμα, αντιπροσωπεύοντας έλεγχο περί αμαρτίας, δικαιοσύνης και κρίσεως. Αυτά τα τρία βήματα είναι η αυλή, τα Άγια και τα Άγια των Αγίων. Αυτά τα τρία βήματα παριστάνονται επίσης στους τρεις αγγέλους της Αποκαλύψεως δεκατέσσερα, καθώς και στην εμπειρία του Δανιήλ και των τριών αξίων στο πρώτο κεφάλαιο. Εκεί πρώτα υπέστησαν μία δοκιμασία διατροφής, έπειτα μία οπτική δοκιμασία, και τέλος πέρασαν την τρίτη δοκιμασία που δόθηκε από τον βασιλέα του βορρά — ο οποίος παριστάνεται από τον Ναβουχοδονόσορ.

> Καὶ εἰς ταῦτα τὰ τέσσαρα παιδία ὁ Θεὸς ἔδωκεν γνώσιν καὶ σύνεσιν εἰς πᾶσαν μάθησιν καὶ σοφίαν· ὁ δὲ Δανιὴλ εἶχεν κατανόησιν ἐν πάσαις ὁράσεσι καὶ ἐνυπνίοις. Καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ἡμερῶν, περὶ ὧν ὁ βασιλεὺς εἶχεν εἰπεῖ νὰ εἰσαχθῶσιν, ὁ ἀρχιευνοῦχος τοὺς εἰσήγαγεν ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορ. Καὶ ὁ βασιλεὺς συνελάλησε μετ’ αὐτῶν· καὶ μεταξὺ πάντων αὐτῶν δὲν εὑρέθη οὐδεὶς ὅμοιος μετὰ τοῦ Δανιήλ, Ἀνανία, Μισαήλ, καὶ Ἀζαρία· διὰ τοῦτο παρίσταντο ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἐν παντὶ πράγματι σοφίας καὶ συνέσεως, περὶ οὗ ὁ βασιλεὺς ἐζήτησε παρ’ αὐτῶν, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίως ἀνωτέρους πάντων τῶν μάγων καὶ ἐπαοιδῶν τῶν ὄντων ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Δανιήλ 1:17–20.

Η τελευταία από τις τρεις δοκιμασίες για τον Δανιήλ και τους τρεις άξιους ήταν μια δοκιμασία που διεξήχθη από τον Ναβουχοδονόσορα, τυποποιώντας έτσι ότι η τελική προφητική δοκιμασία την οποία προτυπώνουν ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι αφορά τη Βαβυλώνα, διότι ο Ναβουχοδονόσορ ήταν ο βασιλιάς, πράγμα που στο έβδομο κεφάλαιο του Ησαΐα, εδάφια οκτώ και εννέα, καθιερώνει έναν βασιλιά, μια πρωτεύουσα ενός έθνους και μια «κεφαλή» ως εναλλάξιμα σύμβολα. Η «κεφαλή» αντιπροσωπεύει την κεφαλή της Σύγχρονης Βαβυλώνας κατά τις έσχατες ημέρες. Αυτή η «κεφαλή» κατά τις έσχατες ημέρες είναι η πόρνη της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, η οποία έχει

γραμμένο επάνω στο μέτωπό της: «ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.»

Η τελευταία προφητική δοκιμασία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων συνδέεται με την ορθή ή εσφαλμένη κατανόηση της «κεφαλής» της σύγχρονης Βαβυλώνας στις έσχατες ημέρες. Η τελευταία τους δοκιμασία περιλαμβάνει επίσης την κατανόηση ότι η σύγχρονη Βαβυλώνα και η Σύγχρονη Ρώμη είναι εναλλάξιμα σύμβολα, και επομένως η «κεφαλή» της σύγχρονης Βαβυλώνας είναι η ίδια «κεφαλή» σε αμφότερες τις γραμμές, διότι είναι εναλλάξιμα σύμβολα.

> «Ο κόσμος είναι γεμάτος από θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Εντούτοις, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι λαοί θα ενωθούν για να εναντιωθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του.» Testimonies, τόμος 7, σ. 182.

Ο Δανιήλ και οι τρεις ευσεβείς άνδρες καταδεικνύουν ότι η τελική προφητική δοκιμασία —διότι πάντοτε πρόκειται για δοκιμασία σχετική με την προφητεία— είναι δοκιμασία επάνω στο θέμα της Ρώμης· διότι η κεφαλή των εσχάτων ημερών είναι η παπική εξουσία, η οποία προτυπώνεται από τον Ναβουχοδονόσορα, την πρώτη κεφαλή της Βαβυλώνος, ο οποίος προσωπικώς υπέβαλε σε δοκιμασία τον Δανιήλ και τους τρεις ευσεβείς άνδρες. Η διαμάχη που προτυπώνεται από τον Δανιήλ και τους τρεις ευσεβείς άνδρες προαπεικονίζεται επίσης από την πρώτη διαμάχη στην ιδρυτική ιστορία του Αντβεντισμού, όπως αυτή παριστάνεται στο διάγραμμα του 1843, το οποίο κατευθύνθηκε από το χέρι του Κυρίου και δεν έπρεπε να μεταβληθεί. Η διαμάχη που παριστάνεται στο διάγραμμα του 1843 βασιζόταν στην ταυτοποίηση του Αντιόχου Επιφανούς ή της ειδωλολατρικής Ρώμης ως της εξουσίας που καθίδρυσε την όραση στο εδάφιο δεκατέσσερα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Στην ιστορία των εσχάτων ημερών, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες θα δοκιμασθούν ως προς την προφητική τους κατανόηση. Η προφητική κατανόηση θεμελιώνεται από τις διάφορες γραμμές προφητείας που υποστηρίζουν ότι η τελική δοκιμασία είναι προφητικής φύσεως. Η δοκιμασία θα είναι προοδευτική και θα φθάσει στην κατάληξή της με την εκδήλωση δύο τάξεων προσκυνητών.

Όπως παριστάνεται στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, η δοκιμασία αρχίζει όταν αποσφραγίζεται νέο προφητικό φως, και η πρώτη δοκιμή είναι τότε αν θα φάγουν το μήνυμα ή θα απορρίψουν το μήνυμα. Αυτή η δοκιμή παριστάνεται από τον Δανιήλ ως «καθαρισθέντες», και την επόμενη δοκιμή ο Δανιήλ την ονόμασε «λευκανθέντες», και η διαδικασία κατέληξε στην τρίτη και τελική δοκιμή, η οποία παριστάνεται ως «δοκιμασθέντες». Η τρίτη και τελική δοκιμή είναι εκεί όπου οι δύο τάξεις «δοκιμάζονται», και εκεί είναι που εκδηλώνουν αν έχουν έλαιο ή όχι.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ προσδιορίζει άμεσα την τελευταία δοκιμασία, και επομένως ο Δανιήλ προσδιορίζει τη δοκιμασία η οποία παριστάνεται ως «η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου», η οποία είναι «η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού», τόσο πριν «σφραγισθούν» όσο και πριν «κλείσει η περίοδος της χάριτος» κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Η δοκιμασία τοῦ τρόπου με τὸν ὁποῖον σχηματίζεται ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου περιλαμβάνει τὴν προφητικὴ δοκιμασία τῆς κατανοήσεως τῆς προφητικῆς δομῆς τῆς τριπλῆς ἑνώσεως. Ὁ δράκων,

τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης ἔχουν συγκεκριμένη προφητικὴ δομὴ, ἡ ὁποία ἐδράζεται ἐπὶ πλήθους προφητικῶν μαρτύρων. Τὸ νὰ κατανοήσει κανείς πῶς ἡ τριπλὴ ἕνωσις συνέρχεται ὡς μία ἐνιαία προφητικὴ δύναμις στὶς ἔσχατες ἡμέρες σημαίνει νὰ κατανοήσει πῶς σχηματίζεται ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου.

Μια απλή, αλλά σύνθετη απεικόνιση της σπουδαιότητας του να κατανοηθεί πώς σχηματίζεται κατά τις έσχατες ημέρες η εικόνα του θηρίου είναι η μαρτυρία του Παύλου περί του ανθρώπου της αμαρτίας στο δεύτερο κεφάλαιο της Δευτέρας προς Θεσσαλονικείς. Ο Παύλος πραγματεύεται την προφητική σχέση της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης, και, όταν το πράττει, προσδιορίζει ότι «η προφητική σχέση της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης» είναι ένα θέμα που φανερώνει δύο τάξεις προσκυνητών.

Μία ομάδα που αγαπά την αλήθεια περί «της προφητικής σχέσεως της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης», και μία άλλη ομάδα που δεν αγαπά εκείνη την αλήθεια και, ως εκ τούτου, δέχεται ισχυρά πλάνη. Η προφητική σχέση της ειδωλολατρικής Ρώμης και της παπικής Ρώμης, την οποία εξέθεσε ο Παύλος, είναι μόνο ένα από τα πολλά προφητικά χωρία που απεικονίζουν τη σχέση αυτών των δύο δυνάμεων, καθώς και τη σχέση αυτών των δύο δυνάμεων με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η ειδωλολατρική Ρώμη είναι ο δράκων, η παπική Ρώμη είναι το θηρίο, και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ο ψευδοπροφήτης. Ο Αχαάβ είναι ο βασιλιάς-δράκων των δέκα βασιλέων, ο οποίος είναι νυμφευμένος με την Ιεζάβελ, την πόρνη, η οποία εξουσιάζει ένα διττό σύνολο ψευδοπροφητών. Οι άρρενες προφήτες ήταν οι προφήτες του Βάαλ, και οι ιερείς του άλσους αντιπροσώπευαν τη θηλυκή θεότητα Αστάρωθ. Από κοινού προτυπώνουν τον ψευδοπροφήτη των εσχάτων ημερών, ο οποίος σχηματίζει εικόνα του θηρίου, όπως παριστάνεται από τις γυναίκες ιέρειες και τους άνδρες προφήτες.

Ο δράκων είναι ο Αχαάβ, ο οποίος είναι σύμβολο των δέκα βασιλέων της Αποκάλυψης δεκαεπτά, και αποτελεί το έβδομο βασίλειο από οκτώ βασίλεια. Το έκτο βασίλειο είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι ψευδοπροφήτες της Ιεζάβελ· το έβδομο βασίλειο είναι οι δέκα βασιλείς, τα Ηνωμένα Έθνη, η δύναμη του δράκοντος· και το όγδοο βασίλειο, το οποίο είναι εκ των επτά, είναι το πέμπτο βασίλειο που έλαβε θανάσιμον πληγήν, το οποίο ανασταίνεται ως το όγδοο και τελικό βασίλειο, το οποίο είναι το θηρίον, προς το οποίον και του οποίου οι Ηνωμένες Πολιτείες, και έπειτα ολόκληρος ο κόσμος, κατασκευάζουν εικόνα.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ προσδιορίζει μια τελική προφητική δοκιμασία, η οποία περιλαμβάνει την κατανόηση της Ρώμης όπως αυτή αναπαρίσταται μέσα στον Λόγο του Θεού. Η Β΄ Θεσσαλονικείς προσδιορίζει ότι η τελική προφητική δοκιμασία περιλαμβάνει φως σχετικά με τη δομή της Σύγχρονης Ρώμης, όπως αυτή αναπαρίσταται από την προφητική και πολιτική σχέση μεταξύ της παγανιστικής και της παπικής Ρώμης.

Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ καταδεικνύει ότι υπάρχει ένα μυστικό που αποσφραγίζεται στις έσχατες ημέρες και δοκιμάζει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, διότι ο Δανιήλ και οι τρεις ευσεβείς άνδρες στο δεύτερο κεφάλαιο αντιπροσωπεύουν τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών. Το προφητικό μυστικό που αποσφραγίζεται και, επομένως, τους δοκιμάζει, είναι το μυστικό

ενύπνιο του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνας των θηρίων, αντιπροσωπεύοντας έτσι την τελευταία δοκιμασία για τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, η οποία είναι, όπως κατέγραψε η αδελφή White, «η κατασκευή της εικόνας του θηρίου».

Η δοκιμασία που απεικονίζεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ τίθεται υπό την απειλή θανάτου. Ως απεικόνιση των εσχάτων ημερών, επιβεβαιώνει εκείνο που δίδαξε ο Παύλος, όταν προσδιόρισε την ισχυρά πλάνη που επέρχεται επί όσους δεν αγαπούν την αλήθεια. Στην ιστορία του Δανιήλ, η κατανόησή του έσωσε τους σοφούς άνδρες της Βαβυλώνος, αλλά δεν υπάρχει πλέον καιρός δοκιμασίας μετά την τελική δοκιμασία των εσχάτων ημερών.

Κάθε πτυχή της διαμάχης περί της Ρώμης ως συμβόλου, την οποία έχουμε προσδιορίσει, παρέχει άμεση μαρτυρία για τη διαμάχη που τώρα βρίσκεται σε εξέλιξη. Καθώς το κίνημα υπέρ της νομοθεσίας της Κυριακής προχωρεί τώρα εν σκότει, ο προφητικός λόγος του Θεού επισημαίνει την προσέγγισή του, μολονότι ελάχιστες ψυχές είναι τέκνα της ημέρας, και όσοι δεν είναι τέκνα της ημέρας, ως εκ τούτου αγνοούν ότι η άμμος του χρόνου της δοκιμασίας εξαντλείται ταχέως. Αυτό συμβαίνει μέσα στο πλαίσιο που προσδιόρισε η Αδελφή White, όπου οι τελικές κινήσεις θα είναι ταχείες. Τον Ιούλιο του 2023 ο Μιχαήλ κατήλθε για να θέσει στα πόδια του το ισχυρό Του στράτευμα, αλλά για να είναι κανείς μέρος του στρατεύματος υπάρχει ένα προφητικό έργο που πρέπει πρώτα να επιτελεσθεί, και αυτό επιτελείται στο πολιτικό περιβάλλον όπου διαμορφώνεται η εικόνα του θηρίου.

Το προφητικό έργο που πρέπει να επιτελεσθεί περιλαμβάνει την αναγνώριση του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου. Ο σπουδαστής της προφητείας οφείλει να αναγνωρίσει, μέσω των γεγονότων που λαμβάνουν χώρα στην παρούσα ιστορία, ότι οι θρησκευτικοί και πολιτικοί παράγοντες που παράγουν την εικόνα του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη. Ο σπουδαστής πρέπει επίσης να αναγνωρίσει πώς η εικόνα του θηρίου σχηματίζεται προφητικώς, όπως εκτίθεται στον λόγο του Θεού. Πρέπει ακόμη να αναγνωρίσει ότι, καθώς η εικόνα του θηρίου σχηματίζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες, η εικόνα του Θεού σχηματίζεται στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Πρέπει να κατανοήσει τον παραλληλισμό της ιστορίας των εσχάτων ημερών με τους Μιλλερίτες κατά την ανάπτυξη του αγγέλματος της Μεσονυκτίου Κραυγής στη δική τους ιστορία, όταν αφυπνίσθηκαν στο γεγονός ότι ευρίσκοντο στον χρόνο της καθυστέρησης της παραβολής, και επομένως ότι οι ίδιοι είναι οι παρθένοι. Και τα τρία στοιχεία αποτελούν μέρος της προφητικής δοκιμασίας που άρχισε να εκτυλίσσεται τον Ιούλιο του 2023.

«Γραμμή ἐπὶ γραμμῆς», κάθε διαμάχη σχετικά με τη Ρώμη που έχει ανακύψει στην ιστορία του Αντβεντισμού υπήρξε ιερά ιστορία, η οποία επαναλαμβάνεται στις έσχατες ημέρες. Η τελική διαμάχη σχετικά με τη Ρώμη είναι άμεση συνέπεια του ότι ο λαός του Θεού αρνήθηκε να αφυπνισθεί με το μήνυμα που έφθασε τον Ιούλιο του 2023.

> «Ο Θεός θα αφυπνίσει τον λαό Του· αν αποτύχουν άλλα μέσα, θα εισέλθουν ανάμεσά τους αιρέσεις, οι οποίες θα τους κοσκινίσουν, διαχωρίζοντας το άχυρο από το σιτάρι. Ο Κύριος καλεί όλους όσοι πιστεύουν τον λόγο Του να εξέλθουν από τον ύπνο. Πολύτιμο φως έχει έλθει, κατάλληλο για τον καιρό αυτόν. Είναι βιβλική αλήθεια, που δείχνει τους κινδύνους οι οποίοι βρίσκονται ακριβώς εμπρός μας. Το φως αυτό θα πρέπει να μας οδηγήσει σε επιμελή

μελέτη των Γραφών και σε εξαιρετικά προσεκτική εξέταση των θέσεων που διακρατούμε. Ο Θεός θα ήθελε όλες οι όψεις και οι θέσεις της αλήθειας να ερευνηθούν πλήρως και επίμονα, με προσευχή και νηστεία. Οι πιστοί δεν πρέπει να επαναπαύονται σε υποθέσεις και ασαφώς καθορισμένες ιδέες περί του τι συνιστά την αλήθεια. Η πίστη τους πρέπει να είναι σταθερά θεμελιωμένη επάνω στον λόγο του Θεού, ώστε, όταν έλθει ο καιρός της δοκιμασίας και οδηγηθούν ενώπιον συμβουλίων για να απολογηθούν για την πίστη τους, να είναι σε θέση να δώσουν λόγο για την ελπίδα που είναι μέσα τους, με πραότητα και φόβο.

«Ανακινείτε, ανακινείτε, ανακινείτε. Τα θέματα τα οποία παρουσιάζουμε στον κόσμο πρέπει να αποτελούν για εμάς ζώσα πραγματικότητα. Είναι σημαντικό, όταν υπερασπιζόμαστε τις δοξασίες τις οποίες θεωρούμε θεμελιώδη άρθρα πίστεως, να μην επιτρέπουμε ποτέ στον εαυτό μας να χρησιμοποιεί επιχειρήματα που δεν είναι απολύτως ορθά. Αυτά μπορεί να επαρκούν για να κατασιγάσουν έναν αντίπαλο, αλλά δεν τιμούν την αλήθεια. Οφείλουμε να προβάλλουμε υγιή επιχειρήματα, τα οποία όχι μόνο θα αποστομώνουν τους αντιπάλους μας, αλλά και θα αντέχουν στον πλέον αυστηρό και εξονυχιστικό έλεγχο. Μεταξύ εκείνων που έχουν εκπαιδεύσει τον εαυτό τους ως συζητητές υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να μη μεταχειρίζονται τον λόγο του Θεού με δικαιοσύνη. Όταν αντιμετωπίζουμε έναν αντίπαλο, πρέπει να είναι ειλικρινής και ένθερμη προσπάθειά μας να παρουσιάζουμε τα θέματα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να αφυπνίζεται πεποίθηση στη διάνοιά του, και όχι απλώς να επιδιώκουμε να ενισχύσουμε την αυτοπεποίθηση του πιστού.»

«Όποια κι αν είναι η διανοητική πρόοδος του ανθρώπου, ας μη διανοηθεί ούτε για μια στιγμή ότι δεν υπάρχει ανάγκη επιμελούς και συνεχούς έρευνας των Γραφών για μεγαλύτερο φως. Ως λαός καλούμαστε, ο καθένας προσωπικά, να είμαστε σπουδαστές της προφητείας. Πρέπει να αγρυπνούμε με ζήλο, ώστε να διακρίνουμε κάθε ακτίνα φωτός που ο Θεός θα μας παρουσιάσει. Οφείλουμε να συλλαμβάνουμε τις πρώτες αναλαμπές της αλήθειας· και μέσω μελετηρής προσευχής μπορεί να αποκτηθεί καθαρότερο φως, το οποίο μπορεί να τεθεί ενώπιον των άλλων». Testimonies, τόμος 5, σ. 708.

Οι Προτεστάντες της εποχής του Μίλλερ αρνήθηκαν να καθοδηγηθούν από τους κανόνες της γραμματικής και επέλεξαν να αγνοήσουν τη λέξη «also» στο εδάφιο δεκατέσσερα, η οποία, από γραμματικής απόψεως, ορίζει ότι «οι λησταί του λαού σου» αντιπροσώπευαν μια νέα δύναμη που εισαγόταν στην ακολουθία των γεγονότων τα οποία παριστάνονταν στα εδάφια όπου βρίσκεται το εδάφιο δεκατέσσερα. Ο Uriah Smith έπραξε ακριβώς το ίδιο, όταν αγνόησε τα γραμματικά τεκμήρια που αποδεικνύουν ότι ο βασιλεύς του βορρά στο εδάφιο τριάντα έξι και αργότερα στο εδάφιο σαράντα έπρεπε να είναι ο ίδιος βασιλεύς του βορρά που αποτελούσε το θέμα από το εδάφιο τριάντα ένα.

Σήμερα, όσοι διδάσκουν ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι οι «λησταί» χρησιμοποιούν ένα χωρίο της Αδελφής White, το οποίο προσδιορίζει την παπική εξουσία και τις Ηνωμένες Πολιτείες ως τις δύο κύριες διωκτικές δυνάμεις των εσχάτων ημερών, και διαστρέφουν τη γραμματική για να υποστηρίξουν ότι η αναφορά στον «παλαιό κόσμο», την οποία η Αδελφή White χρησιμοποιεί για να ορίσει την Ευρώπη, στην πραγματικότητα αντιπροσωπεύει την παρελθούσα ιστορία. Η γραμματική του χωρίου αποδεικνύει ότι αυτή η υπόθεση είναι εσφαλμένη, και ο τρόπος με τον οποίο η Αδελφή White χρησιμοποιεί τον όρο «παλαιός κόσμος» στο χωρίο συμφωνεί με τον τρόπο

που τον χρησιμοποιεί και σε άλλα σημεία των συγγραμμάτων της. Όταν πράττει τούτο, συμφωνεί επίσης με τους ιστορικούς, οι οποίοι χρησιμοποιούν την έκφραση «παλαιός κόσμος» σε σχέση με τον «νέο κόσμο», προκειμένου να διακρίνουν μεταξύ της Ευρώπης και των Αμερικών.

> «Ο Ρωμαιοκαθολικισμός στον Παλαιό Κόσμο και ο αποστατημένος Προτεσταντισμός στον Νέο θα ακολουθήσουν παρόμοια πορεία απέναντι σε εκείνους που τιμούν όλες τις θείες εντολές.» The Great Controversy, 615.

Γραμματικῶς, ἡ ἔκφρασις «will pursue» δηλοῖ ὅτι ἀμφότεραι αἱ δυνάμεις ποὺ ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸν «παλαιὸ κόσμο» καὶ τὸν «νέο» ἀμφότεραι «καταδιώκουν» τὸν διωγμὸ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὶς ἔσχατες ἡμέρες, καὶ εἶναι γραμματικῶς ἐσφαλμένο νὰ ἰσχυρισθεῖ κανείς ὅτι αὐτὴ ἡ πρόταση ἀναφέρεται στὸν «παλαιὸ κόσμο» ὡς παρελθοῦσα ἱστορία, καὶ στὸν «νέο» ὡς τὶς ἔσχατες ἡμέρες. «Γραμμὴ ἐπὶ γραμμήν», ὅλες οἱ παλαιὲς διαμάχες τῆς Ρώμης πληροφοροῦν τὸν σπουδαστὴ τῆς προφητείας τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν ὅτι, ὅταν ἐκεῖνοι ἀφυπνισθοῦν, ἡ δοκιμασία τῆς εἰκόνος τοῦ θηρίου θὰ περιλάβει ἕνα περιβάλλον ὅπου ἡ ὀρθὴ ταυτοποίηση τῶν λῃστῶν τοῦ λαοῦ σου θὰ φανερωθεῖ. Ἡ ὀρθὴ κατανόηση τῶν «λῃστῶν» ἐκτίθεται στὸν πρωτοπόρο χάρτη τοῦ 1843 καὶ, ἐπομένως, ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Πνεύματος τῆς Προφητείας. Αὐτὸ προσδιορίζει ὅτι, ὅταν οἱ σπουδαστὲς τῆς προφητείας ἀφυπνισθοῦν γιὰ τὴν τελικὴ τους δοκιμασία, τὸ θέμα τῶν «λῃστῶν» θὰ ἀντιπροσωπεύει ἐπίσης τὴν τελικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν θεμελιωδῶν ἀληθειῶν καὶ τοῦ Πνεύματος τῆς Προφητείας.

Θα συνεχίσουμε αυτές τις σκέψεις στο επόμενο άρθρο.